

Колко е благоразумно и полезно за човека да си избира всекога здрава храна, била тя материална за телото и духовна за душата! . . .

Горното отбелязваме, по повод двете статии, напечатани в списанието „Родна Мисъл“ в книжките VII, VIII, IX и X от м. 1922 г., под наделов: „сжщност на любовта“ и смисъл на живота“.

Авторът им г. Йото Хитов повдига сжс тех два важни вжпреси, които, в най-вжтрешната си сжщина, са от чисто духовен характер, а той ги разглежда и разрешава от гледна точка на материализма, т. е. от противохристиянско гледище. Наистина в тия статии се срещат не веднаж и не на едно место имената: Бог, творец, душа и пр., но те не означават онзи Бог, онзи творец, оная душа и пр., за които библията — най-авторитетната по тия вжпреси книга — ни говори, а са негови прости наименования, без сждрожание и смисъл. Тжй че, от чедо на Христовата цжрква, защото в нея е роден и кржстен, той се открива за нейн противник по простата причина, че се хранил и храни с гнила и отровна духовна храна, чертена от отрицателната книжнина, каквато сега пжк предлага и на четците на тжй трезвото инак, списание, „Родна мисъл“.

По подобни вжпреси от висш духовен характер никой човек не може и не жива от само себе си, по свое усмотрение и схващание, без позовавание към нещо авторитетно и несжмнено, какжвто в случая е Св. Писание — Богооткровението, да се признае, по простата и единственна причина, че никой от човеците не е бил непосредствен, свидетел, нито е присжтствувал при сжтворението на светжт, в неговата целокупност, включително и човекжт, който е завжршекжт и венецжт на цялото миросжтворение, та да има право и да може с авторитетност да каже: „аз знам какво нещо е душата, защото присжтствувах при сжтворението ѝ. А като знам какво нещо я душата, зная и „сжщността на любовта“ и „смисъла на живота“, защото те са присжщней свойства, проявления и стремления.

В дадения случай г. авторът на споменатите две статии подига един вид процес от духовен, чисто религиозен и нравствен характер, в който той не само заема страна, но нещо повече, поставя се и в положението на сждия, който авторитетно издава и решение, в което с положителност казва: „... душата е движение на материята към вечността“ . . . „душата на всички сжздания е една и сжца . . .“ „Борбата е по-стара от света и неговия човешки творец“. „Човешкия Бог тя (борбата) сжтвори . . .“ и ред още наивности и дори Богохулничества, каквито напр. са твжрденията му, че . . . „без Дявола